

„Copilul Isus” stă înaintea ușii – Crăciunul din perspectiva lui Iosif

Versete călăuzitoare: Matei 1; 2; Luca 1; 2

Introducere

În timpul adventului și până în seara de crăciun vom auzi iarăși sub forme diferite: „Copilul Isus” stă înaintea ușii. Ceea ce în această formulare sună mai degrabă străin și dulce – în legătură cu comercializarea fără scrupule chiar respingător -, probabil am auzit sau chiar spus într-o formă modernă: să devii creștin înseamnă să lași pe Hristos să intre în viața proprie. Dar ce se întâmplă dacă Hristos intră (deodată) în viața noastră? O seară romantică, o copleșire cu daruri, un fior evlavios? – Unul care a trăit foarte concret aceasta, cum nu a trăit nici un alt om, este Iosif, logodnicul și soțul Mariei, din care cum se știe a fost născut Isus Hristos. În cele ce urmează doresc să privesc Crăciunul din punctul lui de vedere. Textele biblice care stau la bază le găsim mai ales în evanghelia după Matei capitolele 1 și 2 și în evanghelia după Luca capitolele 1 și 2.

Îndrăgostit, logodit, ...

Cândva ei s-au întâlnit. Probabil casele părintești au contribuit la aceasta, conform obiceiurilor din timpul acela. Acum erau logodiți, Iosif tâmplarul și Maria. Amândoi erau încă tineri (în timpul acela soții nu aveau încă douăzeci de ani), el, probabil mai în vârstă decât ea. Istoria în continuare arată că ei se iubeau cu adevărat. Și ca toți îndrăgostiții din toate timpurile omenirii au avut visele și planurile lor pentru viața împreună.

În afară de dragostea lor îi mai unea și altceva: amândoi descindeau din aceeași seminție a lui Israel, din seminția lui Iuda, și amândoi erau chiar urmași ai marelui împărat David. Această „epocă de aur”, când David și apoi fiul său Solomon au domnit peste împărăția puternică, bogată, cu regret trecuse deja de aproape o mie de ani. Iosif trăia acum mai degrabă ca meseriaș sărac în Nazaret, în nordul țării, aproape în străinătate. Însă amintirea comună de aceste „timpuri vechi bune” nu au lăsat neimpresionați pe cei logodiți. Nu a spus Dumnezeu că lui David nu trebuia să-i lipsească un urmaș al tronului (1 Împărați 2.4)? – Dar acum stăpâneau străini puternici: Irod și romanii.

Însă în Israel era de un timp o mișcare între oameni, care credeau că Împăratul făgăduit, „Mesia” (sau în greacă: „Hristos”), trebuia să vină în curând. Domnia străinilor era urmarea faptului că Israel nu a respectat poruncile lui Dumnezeu. Reciproc, Dumnezeu și poruncile Lui trebuie luate în serios, pentru a fi pregătit pentru Mesia. Se pare că Iosif și Maria au simpatizat cu această mișcare. Dorința multora pentru o schimbare în Israel se lega cu speranța și visele logodnicilor îndrăgostiți.

Un copil!

În timpul logodnei lor, Maria a aflat că o rudă înaintată în vârstă a primit un copil. Iosif a fost de acord ca logodnica lui s-o viziteze. Pentru călătoria de mai multe zile de o sută de kilometri

sau mai mult, probabil Maria s-a alăturat unei grupe de călători. Ea a rămas trei luni acolo și după aceea a revenit la Nazaret. Iosif trebuie să fi fost foarte curios pentru a afla noutăți din ținuturile natale, însă mult mai mult s-a bucurat de revederea cu logodnica lui. Probabil între timp el a putut face unele pregătiri pentru nunta ce urma să aibă loc în curând? Însă cândva ceva a devenit evident, ceea ce a dat toate planurile peste cap: Maria era însărcinată.

Din relatările biblice nu se deduce când Iosif a aflat despre logodnica lui că ea aștepta un copil, când ea i-a relatat despre mesajul îngerului Gabriel și cu siguranță a accentuat cu extremă intensitate, că ea nu a fost împreună cu vreun bărbat. Iosif – cum a reacționat el? Înțelepții, oamenii moderni, cel mai târziu din timpul iluminismului din secolul 18, ne explică cât de absurdă ar fi nașterea dintr-o fecioară. Dar, oameni dragi, cât de proști considerați voi de fapt pe Iosif și contemporanii lui? Iosif știa la fel de bine ca și noi, că pentru conceperea copiilor sunt necesar doi. Și de aceea pentru el se prăbușește acum o lume. Toate visele, toate planurile au fost distruse.

Iosif cel drept

În situația aceasta Iosif dovedește că el iubește cu adevărat pe logodnica lui. „Iosif, soțul ei, fiind drept și nevrând s-o expună public, și-a propus s-o lase pe ascuns.” Fără îndoială Iosif cunoștea foarte bine legea mozaică. Conform cu Deuteronomul 22.23,24 Maria era amenințată să fie ucisă cu pietre. După aparențe situația era destul de „clară”. În principiu Deuteronomul 22.25-27 deschidea o cale de ieșire pentru Maria: dacă ea ar fi fost forțată să se culce cu un bărbat și în apropiere nu era nici un ajutor, ea putea fi achitată. Însă aceasta ar fi necesitat o cercetare juridică detaliată. Nu se poate presupune că istorisirea Mariei despre vestea adusă de înger ar fi fost primită de judecător în vreun fel de despovărare.

Însă dreptatea lui Iosif nu s-a epuizat într-o aplicare mecanică a Legii. Probabil el nici nu a avut încredere în judecătorii din timpul lui. Alte texte din evangheliile mărturisesc că deseori cu foarte mare îngâmfare alții erau ținuiți la stâlpul infamiei (de exemplu Ioan 8.2-5). Astfel el a căutat o cale, pe care putea să dovedească afirmația Mariei despre mesajul îngerului și credințioșia ei față de el, logodnicul. El îi dă o șansă, vrea însă ca el însuși să se retragă, să desfacă logodna. Decizia nu i-a fost ușoară. Însă ceea ce logodnica lui preaiubită i-a povestit era prea de necrezut. Dezamăgirea era prea mare.

Mai mult decât un vis

Într-una din aceste nopți, în care Iosif încă lupta cu sine însuși, el a avut un vis. Și lui îi vorbește un înger și îi spune: „Iosife, fiu al lui David, nu te teme să iei pe Maria, soția ta.” După aceea îngerul confirmă relatarea Mariei și îi cere lui Iosif să numească „Isus” pe copil, aceasta înseamnă „Dumnezeu este salvarea”. – Iosif se trezește și face ce a spus îngerul. Iosif, un visător, unul care își clădește viața pe închipuirii nocturne și fantezii? Tocmai stătea mai înainte cu picioarele pe pământ. Ce l-a convins? Ce l-a determinat să dea crezare unui mesaj „incredibil”?

Era mai mult decât un vis, pe care Iosif și alți oameni îl visează uneori. Iosif simțea că Dumnezeu i-a vorbit prin înger. Și acest mesaj personal al lui Dumnezeu era în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu scris, Biblia, aici era o profeție din Isaia. Și comunicarea era în

concordanță și cu ceea ce logodnica lui Maria a trăit. Această concordanță a produs la Iosif credință și curaj să nu părăsească pe Maria însărcinată, ci să o lase pe ea și înainte de toate Copilul în viața lui.

În iesle

Între timp pentru toți locuitorii din Nazaret a devenit vizibil: Maria este însărcinată și sarcina este atât de înaintată, că însărcinarea trebuie să fi avut loc înainte de nuntă. Chiar și numai aceasta este un scandal! Însă mult mai scandalosă este afirmația celor doi, că ei încă nu s-au culcat unul cu altul. Orice drum din mica localitate a devenit trecere prin furci caudine. Porunca de a călători în cetatea natală Betleem, din cauza recensământului populației, era aproape bine venită pentru Iosif și Maria gravidă în ultimele luni. Împreună pornesc la drum și după o călătorie cu siguranță greoaie au ajuns acolo. După ce Iosif a luat Copilul în viața sa, drumul vieții care începe acum este orice altceva, dar nu o plimbare duminicală contemplativă.

În Betleem nu găsesc un loc de poposire corespunzător și au trebuit în cele din urmă să înnopteze în afara casei de poposire. Acolo Maria aduce Copilul pe lume – din lipsa moașei probabil Iosif a ajutat-o la naștere. Maria îl pune într-o iesle învăluit în scutece. Pe aceasta Iosif a curățit-o repede întrucâtva mai înainte și a pus ceva material moale în ea. Copilul plânge ca orice copil la naștere. Arată ca orice alt copil. Și cu toate acestea este un Copil cu totul deosebit. Maria știe aceasta și Iosif o crede pe ea și cuvintele lui Dumnezeu. Iosif privește Copilul, pe care era și este pregătit să-L primească în viața lui, care deja acum a schimbat radical viața lui.

Pe când erau încă logodiți, probabil a visat cum va fi când el va ține în brațe pe întâiul lui născut. Acum Copilul este înaintea lui ... dar nu este Copilul lui. Iosif privește la Maria, privește în încăperea – ce a rezultat din planurile lui! Aici în staul! În ce s-a lăsat băgat ... Deodată vin oameni în staul. Păstori, Iosif îi recunoaște imediat. Ce caută ei aici? Vor să-și aducă oile înăuntru? Nu, ei caută un copil înfășat în scutece și așezat într-o iesle. Iosif întrebă, de unde știu ei aceasta. Ei relatează despre îngerii și că ei vor găsi aici pe demult doritul Salvator. Isus – Dumnezeu este salvare!

Da, ei n-au găsit nici măcar un loc în casa de poposire, dar ei sunt totuși în cetatea lui David. Acolo trebuia să Se nască Mesia, conform prorociei lui Mica (Mica 5.2). Nu numai păstorii preamăresc pe Dumnezeu, ci și Iosif mulțumește lui Dumnezeu, că nu l-a lăsat singur aici în staul, ci trimite pe acești păstori ca din nou să întărească credința lui. Când mai târziu, conform obiceiului din timpul acela, au mers în Templu în Ierusalimul aflat în apropiere, Dumnezeu va face ca alți oameni să-l întâmpine, care vor confirma lui Iosif că acest Copil este un Copil deosebit. Iosif l-a luat în viața lui. Mai întâi atunci când nu a alungat-o pe logodnica lui, acum în „seara sfântă”, când El este înaintea lui. Totul a devenit altfel decât a fost plănuțit vreodată. Dar Dumnezeu este cu el.

În refugiu

La câțiva timp după aceea, Iosif se află împreună cu Maria și Copilul într-o casă în Betleem, și primesc din nou vizitatori. Magii din Orient au descoperit o stea și vor să vadă pe Împăratul

iudeilor. Ei cad înaintea Copilului și Îi aduc daruri. Iosif este fericit și plin de speranță. Va începe în curând un timp nou, în care din nou va domni un Împărat din casa lui Iuda peste Israel, așa cum este făgăduit în Scripturi? Cât de mult dorește Iosif aceasta.

După aceea din nou îi vorbește un înger în vis: în loc de pregătiri pentru încoronare a Copilului, Îl amenință omorârea prin Irod. Iosif trebuia să fugă cu familia lui în Egipt. Iosif se scoală chiar în noaptea aceea și pornește în călătoria lungă de mai mult de trei sute de kilometri. Din pricina Copilului el devine un refugiat. Respingerea din partea mulțimii și prigoana din partea domnitorului trec de la Copil asupra lui Iosif și Maria. Viața lui Iosif a părăsit demult cercul unei vieți normale de tâmplar. Copilul adoptat determină viața lui.

Întoarcerea

Nici în Egipt Dumnezeu nu-l lasă singur. Într-o zi un înger îi spune că Irod a murit și el poate să se întoarcă înapoi cu Maria și Copilul. Iosif crede și acest cuvânt al lui Dumnezeu, dar îi este teamă. De aceea nu se întoarce înapoi la Betleem, ci în cetatea izolată Nazaret. Prin aceasta el s-a întors înapoi acolo unde pentru el a început totul, unde pe baza cuvântului lui Dumnezeu era pregătit să ia în viața lui pe Isus, care acum crescuse puțin. Cum vor merge lucrurile în continuare? Iosif își menținea hotărârea, el a avut deseori parte de ajutorul lui Dumnezeu, dar lui îi era și teamă, căci simțea că semenii lui nu puteau rămâne neutri față de acest Isus. Ori ei preamăreau pe Dumnezeu pentru Isus, ori Îl respingeau cu hotărâre.

Ei locuiesc în Nazaret. Cândva Iosif și Maria vor primi copiii împreună (Matei 13.55,56). Întrucâtva în jurul familiei a venit liniștea, chiar dacă încă trăiau mulți oameni, care în mod deschis sau pe la spate arătau spre Isus, Cel mai în vârstă dintre copii, și gândeau că ei știu că atunci ceva nu a fost cu totul curat. Iosif a acceptat această batjocură, care s-a transmis asupra lui și a Mariei, chiar dacă cu siguranță deseori a produs durere. Să ai în familie pe viitorul Împărat, probabil că și-a imaginat să fie altfel.

Căutat și găsit

Conform convingerii lor, să ia în serios pe Dumnezeu, Iosif și Maria s-au suit regulat la Ierusalim la sărbători. Când Isus a avut doisprezece ani, ei L-au luat cu ei. La întoarcerea înapoi I-au simțit lipsa și după multă căutare L-au găsit în cele din urmă în Templu în discuție cu cărturarii. În cuvintele Mariei: „Copile, de ce ne-ai făcut astfel? Iată, tatăl Tău și eu Te-am cutat îngrijorați”, este cuprinsă toată teama, dar și ușurarea, pe care părinți o trăiesc, când ei au pierdut un copil într-un oraș mare și apoi îl regăsesc. Ei iubeau din toată inima acest Copil, care a schimbat total viața lor. Îl privesc ca și Copil al lor, Iosif ca tată al Lui. Așa de deplin a preluat Iosif sarcina de tată adoptiv pentru Isus. Cu răspunsul Lui, Isus pune în uimire pe Maria și pe Iosif. Fără îndoială Iosif știa încă, că el nu era tatăl adevărat al Copilului. Dar cu toate acestea el nu a înțeles bine cuvintele lui Isus.

Viața comună merge mai departe. Isus Se reîntoarce împreună cu Iosif și Maria la Nazaret. Relatățile biblice continuă aproximativ la optsprezece ani după aceea și după aceea Iosif nu mai este amintit. Explicația cea mai plauzibilă este că între timp el a murit. Iosif a primit ca nici un altul pe Fiul lui Dumnezeu devenit Om, pe Isus. Acum Dumnezeu l-a luat la Sine, deoarece misiunea lui de tată îngrijitor s-a încheiat. Iosif a trăit tot ce a avut parte Isus de la

naștere: dezinteres, respingere, batjocură, prigoană, dar și laudă, mulțumire și adorare. Multe nu le-a putut încă înțelege. Uneori a avut teamă. Dar niciodată el nu și-a retras hotărârea lui. Iosif este singurul om, în afară de Isus Însuși, care în Noul Testament este numit cu titlul de onoare „fiu al lui David”. El este unul din marii credincioșii ai Bibliei.

De partea cealaltă a kitschului și comerțului, viața lui Iosif ne arată aspecte la care noi probabil ne gândim rar, dar care pot avea importanță și pentru viața noastră, dacă lăsăm în viața noastră pe Isus Hristos, la a cărui naștere se gândește la Crăciun. Probabil viața noastră nu se va desfășura atunci pe traseul obișnuit, dar va conduce spre viața veșnică. De aceea doresc pentru noi curajul credinței lui Iosif.